ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEMREPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody, JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **Ministerstvo dopravy**, nábř. Ludvíka Svobody 12, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** nám. Hrdinů 3, Praha 4, za účasti osoby zúčastněné na řízení: JUDr. R. K., o žalobě na určení pravomoci mezi ústředními správními úřady podle ustanovení § 97 odst. 1 písm. c) s. ř. s.,

takto:

I. **Příslušné** vydat rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 28. 2. 2007, sp. zn. 30418/2007/KUSK, **je** Ministerstvo vnitra.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Kompetenční žalobou se žalobce domáhá, aby Nejvyšší správní soud rozhodl, který ze správních orgánů má pravomoc vydat rozhodnutí ve věci odvolání JUDr. R. K. proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 28. 2. 2007, o odmítnutí části žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

V žalobě poukázal zejména na to, že uzavírání smluv o závazku veřejné služby patří do samostatné působnosti krajů, přičemž zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, zákon č. 29/2000 Sb., o krajích, ani jiný zvláštní zákon nestanoví, že by žalobce byl nadřízeným správním orgánem, dozorovým nebo odvolacím orgánem proti rozhodnutí krajského úřadu v případě smluv o závazku veřejné služby. Podle § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se nadřízeným správním orgánem orgánu kraje rozumí v řízení vedeném v samostatné působnosti Ministerstvo vnitra. Podle § 94 odst. 1 zákona o krajích, je-li orgánům kraje svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob ve věcech patřících do samostatné působnosti kraje, k řízení je příslušný krajský úřad, k přezkumu těchto rozhodnutí je pak příslušné ministerstvo (ustanovení § 8 odst. 7 zákona o krajích zavedlo legislativní zkratku „ministerstvo“ pro žalovaného).

Ze spisu vyplynuly následující podstatné skutečnosti:

Podáním ze dne 21. 2. 2007 se JUDr. R. K. obrátil na Středočeský kraj ve věci „smlouvy o závazku veřejné služby v dopravě – ANEXIA s.r.o." označeným jako „žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb." V tomto podání žádal Středočeský kraj o poskytnutí informací týkajících se všech smluv o závazku veřejné služby, které kraj uzavřel se společností ANEXIA s. r. o., se sídlem Lubenská 1588, Rakovník, a dále kopie všech těchto smluv.

Krajský úřad Středočeského kraje rozhodnutím ze dne 28. 2. 2007, sp. zn. 30418/2007/KUSK, odmítl část žádosti JUDr. R. K.. V poučení o odvolání Krajský úřad Středočeského kraje uvedl, že proti rozhodnutí se lze odvolat k Ministerstvu dopravy.

Proti tomuto rozhodnutí podal JUDr. R. K. včas, v souladu s poučením, odvolání. Odvolání Krajský úřad Středočeského kraje postoupil Ministerstvu dopravy.

Ministerstvo dopravy usnesením ze dne 11. 4. 2007, čj. 207/2007-002-Z106/3, odvolání postoupilo Ministerstvu vnitra, neboť dospělo k závěru, že odvolání bylo podáno proti rozhodnutí vydanému ve věci spadající do samostatné působnosti.

Ministerstvo vnitra následně usnesením ze dne 26. 4. 2007, čj. ODK-1055/2-2007, toto odvolání vrátilo Ministerstvu dopravy; v odůvodnění vyjádřilo nesouhlas s názorem Ministerstva dopravy a poukázalo zejména na aplikovatelnost právní úpravy pro určení odvolacího orgánu ve správním řízení uvedenou v § 178 odst. 1 správního řádu, na níž odkazuje § 20 zákona č. 106/1999 Sb., ve spojení s § 19b odst. 4 a § 34 odst. 1 zákona č. 111/1994 Sb. .

V daném případě se jedná o záporný kompetenční spor, na který pamatuje ustanovení § 97 odst. 3 s. ř. s., jelikož oba dotčené ústřední orgány státní správy popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí o odvolání. Nejvyšší správní soud je k rozhodování příslušný podle § 97 odst. 4 s. ř. s. Předmětem sporu je otázka, kdo je v dané věci nadřízeným správním orgánem, který má rozhodnout o odvolání.

Nejvyšší správní soud se již kompetenčním sporem shodných účastníků řízení se stejným meritem a okruhem námitek zabýval, a to konkrétně v rozsudku ze dne 31. 12. 2007, čj. Komp 1/2007 - 55 (dostupný na www.nssoud.cz). Zde dospěl k závěru, že pokud zvláštní zákon nestanoví jinak, je nadřízeným orgánem v řízení vedeném v samostatné působnosti (a o tento případ se jedná) Ministerstvo vnitra a to bez ohledu na jeho věcnou povahu. Výjimku z tohoto pravidla může stanovit zvláštní zákon. Takovéto ustanovení zákona zde není. Co do podrobností je možno odkázat na odůvodnění tohoto rozsudku.

Nejvyšší správní soud neshledal ani v této (nyní projednávané) věci důvodu se od tohoto právního závěru odchýlit. Proto i zde dospěl k závěru, že příslušným orgánem k rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 28. 2. 2007, sp. zn. 30418/2007/KUSK, je Ministerstvo vnitra.

Podle ustanovení § 101 s. ř. s. nemá žádný z účastníků (ani osoba zúčastněná) právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2008

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu